

Som det fremgår af ordlyden, gælder notatpligten efter denne bestemmelse i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse. Hermed sigtes der til sager om udfærdigelse af retsakter (forvaltningsakter) i forhold til borgerne. Uden for offentlighedslovens § 6 falder således f.eks., hvad der i almindelighed betegnes som faktisk forvaltningsvirksomhed, samt den sagsbehandling, der eventuelt sker i forbindelse med forberedelsen af konkrete tjenestebefalinger til offentligt ansatte, jf. herved John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer (3. udg. 1998), side 151 f.

Om spørgsmålet kan endvidere henvises til bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret (1994), side 277. Her er det anført, at det følger af god forvaltningsskik, at en myndighed – uanset om der er tale om en afgørelsessag omfattet af bestemmelsen i § 6 – sørger for at gøre skriftligt notat om ekspeditioner af væsentlig betydning for behandlingen af en sag, hvis de pågældende ekspeditioner ikke fremgår af sagens akter i øvrigt.

Forsvarsministeriet har i den forbindelse gjort opmærksom på, at de synspunkter om den danske holdning til spørgsmålet om valg af formand for EU's militærkomité, som blev tilkendegivet under den pågældende telefonsamtale mellem Forsvarsministeriets departementschef og forsvarschefen, fremgår af henholdsvis forsvarschefens skrivelse af 21. februar 2001 og departementschefens besvarelse heraf af 20. marts 2001, jf. Udenrigsministeriets og Forsvarsministeriets redegørelse af 24. april 2001 om valg af formand for EU's militærkomité, som er sendt til bl.a. Folketingets Europaudvalg (Alm. del-bilag 1096).

Spm. nr. S 2824

Til justitsministeren (21/5 01) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan der indføres en ordning, således at en dyrlæge, der besøger en dyrebesætning, skal forvise sig om, at der inden for det sidste år har været gennemført det lovpligtige dyrelægetilsyn efter dyreværnslovens § 3, stk. 4?«

Begrundelse

Der henvises til svaret til spørgsmål nr. S 2691. Hvis en dyrlæge, der tilkaldes til en besætning, skal se dokumentation for, at der har været gennemført tilsyn efter reglerne i dyreværnslovens § 3, stk. 4, (årligt eftersyn), vil der være større sikkerhed for, at det opdages, hvis der er alvorlige vanrøgtsproblemer. Ordningen vil i almindelighed være helt ubureaukratisk, da der normalt vil være tale om den dyrlæge, som selv har foretaget det årlige tilsyn.

Svar (7/6 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som jeg redegjorde for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 2516, fremgår det af dyreværnslovens § 3, stk. 4, at enhver, der erhvervsmæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst én gang årligt.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. herved dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 1.

Efter dyreværnslovens § 20 har en dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, pligt til at anmelde forholdet til politiet. Tilsidesættelse af anmeldelsespligten er belagt med straf efter dyreværnslovens § 28, stk. 4.

Denne bestemmelse indebærer, at en dyrlæge har pligt til at reagere overfor en aktuel dyremis-handling, uanset om det årlige dyrlægebesøg har fundet sted eller ej. Dermed vil en kontrolforanstaltning som den foreslåede ikke have nogen selvstændig betydning til imødegåelse af de meget ubehagelige tilfælde af massivt omsorgssvigt overfor besætningen, som vi desværre af og til ser eksempler på.

En kontrolforanstaltning som den foreslåede kunne tværtimod få den utilsigtede effekt, at gårdejere, der ikke havde fået afholdt det årlige tilsyn rettidigt, ville undlade at tilkalde dyrlægen til akutte situationer, fordi tilsynet ikke var foretaget.

På den baggrund finder jeg ikke, at dyreværnsloven bør ændres med henblik på at indføre en kontrolforanstaltning som foreslået.